

СВЕТОСЛАВ ИВАНОВ

ПЕЙЗАЖ

chitanka.info

Прегаря слънцето.
Тържествено и тихо,
сред изрисувания в злато храм
нашепва есента молитва
за опрощение и за покой
на погребаното вече лято.
Тежи небето — тъмносиньо, заплодено с дъжд.
И вдигат се, отлитат черни врани
от празното, разровено поле,
където няколко женици
все още ровят във пръстта.
Край тях преживят кончета в каруци.
Полъхна вятър. Блесна, зашумя
и тежки капки... После тресна...
И замириса пращната земя
на зърно и на пот, човешка мъка.
Издигна пара... Есенният дъжд
подгони и последната каручка.
Във нея, някакво дете
в пазвата си скри едно кутренце
да го предпази от дъжда.
Кутрето се показа и залая,
и мършавото конче се обади.
Детето се изправи, викна, свирна.
И стана мокро, тъжно и прекрасно.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.